

Regles d'or de la subtitulació

- Els subtituladors hauran de treballar sempre amb una còpia de la producció (vídeo, DVD, etc.) i, quan siga possible, hauran de disposar d'una còpia del guió, un glossari amb aquells termes que siguen poc comuns, així com material de referència.
- La tasca del subtitulador consisteix a establir els temps d'entrada i de sortida del subtítols i traduir-los al idioma estranger requerit.
- El resultat ha de ser una traducció d'alta qualitat que transmeta tots els matisos idiomàtics i culturals del text origen.
- S'hauran d'emprar unitats semàntiques senzilles.
- Quan calga resumir el diàleg, el resultat haurà de tenir coherència.
- El text haurà d'estar dividit línia per línia i subtítol per subtítol en blocs semàntics o unitats sintàctiques.
- En la mesura que puga, cada subtítol haurà de conservar la seva independència sintàctica.
- El registre lingüístic haurà de correspondre al registre dels diàlegs originals.
- El llenguatge ha de ser (gramaticalment) "correcte" ja que els subtítols constitueixen un mètode de suport per al aprenentatge.
- S'haurà de traduir, quan siga possible, tota la informació (títols, rètols, etc.) que aparega en pantalla i que siga rellevant.
- Com que molts espectadors tenen problemes auditius, també s'haurà de subtitular aquella informació "supèrflua" com és ara els noms de persones, interjeccions de veus en *off*, etc.
- Les cançons s'hauran de traduir sempre que el seu contingut siga important per a la comprensió del desenvolupament de la pel·lícula.
- No caldrà traduir aquells noms o frases que siguen intel·ligibles o que es repeteixen contínuament.
- Els codis temporals d'entrada i de sortida del subtítols hauran de seguir el ritme dels diàlegs de la pel·lícula i hauran de tindre en compte els talls i canvis d'escena.
- La distribució del text dins d'un subtítol haurà de tindre en compte els talls i els canvis d'escena. Els subtítols hauran de mantenir la sorpresa i el suspens a cada moment, sense avançar informació al espectador.
- El ritme de lectura dels subtítols haurà de ser constant al llarg de tota la pel·lícula.
- Els temps d'entrada i de sortida dels subtítols hauran de seguir el ritme de la pel·lícula.
- Cap subtítol podrà romandre a la pantalla menys d'un segon —llevat de les cançons— ni més de set.

- S'haurà de deixar un mínim de quatre fotogrames entre els subtítols, de manera que l'espectador pugui identificar l'aparició d'un nou subtítol.
- Els subtítols no podran sobrepassar les dues línies.
- Quan un subtítol conste de dues línies de distinta llargària, és aconsellable que la línia superior siga la més curta per què quedi més espai lliure a la pantalla. Cal situar el subtítol al centre esquerra per tal d'evitar-li irregularitats innecessàries al moviment de l'ull.
- És necessari que existisca una correlació entre els diàlegs de la pel·lícula i el contingut dels subtítols. Es tractarà d'aconseguir que hi hagi una sincronització entre la llengua de partida i la llengua de destinació.
- La llargària del diàleg de la pel·lícula haurà de coincidir amb la duració del subtítol.
- Cada pel·lícula haurà de ser supervisada per un revisor o per un corrector.
- El nom del subtitulador (principal) haurà d'aparèixer al final de la pel·lícula. Als títols de crèdit el nom del subtitulador apareixerà darrere del nom del guionista, mentre que l'any de subtitulació i els drets de copyright de la versió subtitulada ho faran al final de la pel·lícula.